Stand der Maan.

5 November. VOLLE MAAN.
13 » LAATSTE KWARTIER.
20 » NIEUWE MAAN.
26 » EERSTE KWARTIER.

Watergetijen.

		Hoog Water.		Laag Water
25 WOENSDAG	's mor.	11-15	's av.	5-15
26 DONDERDAG.	»	12-00	»	6-00
27 VRIJDAG.	»	12-45	»	6-45
28 ZATURDAG.	»	1-30	»	7-30

SURINAAMSCHE COURANT.

No. 94. Woensdag den 25sten November. Ao. 1835.

PARAMARIBO.

Advertentien.

(35236) CHRISTINA van JENTZ, als Executrice van den Boedel FRANÇOIS MEIJER, zal heden over *zes* weken (dag en datum nader te bepalen), ten huize van- en door den Vendumeester S. F. FLU, publiek doen verkoopen:

Den Houtgrond *HET GULDEN VLIES* en de daaraan geannexeerden Grond *L'HERMITAGE*, beide gelegen aan de *Paurakke Kreek*.

Voorts nog 6 koppen *SLAVEN*, alle aankomende genoemden Boedel.

Zijnde inmiddels deze *GRONDEN* en *SLAVEN*, op zeer *favorabele conditien*, UIT DE HAND TE KOOP.

Paramaribo, 23 November 1835.

(42136) GEABSENTEERD:

De Neger genaamd LOUIS, eertijds aangekocht en hebbende den Heer MOS. DE ABm. Bo. DE MESQUITA. Een ieder wordt verzocht, dezen Neger geene schuilplaats te verleenen, maar ontdekkende, hem tegens betaling van *vanggeld* terug te brengen bij

J. GOEDE.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 20sten dezer, de Nd. Am. Brik *Ceres*; Kapt. F. Kendall, van Boston.

Den 21sten, de Engelsche Schoener *John*, Kapt. G. M. Forbes, van Demerarij; Passagiers: den Luitenant Adjudant Slengarde, J. A. van Meurs, J. Bodenbroek, Thomas Green, C. Riecker, Mrs. N. Jones en Bediende, S. Walton en A. Welck en Bediende.

Nieuwstijdingen.

Uittreksels uit de Curaçaosche Couranten van October 1835.

Berigten uit Mexico en Valparaiso tot het einde van Maart, leest men de navolgende gunstige tijdingen nopens den bloei en voorspoed dier beide Gewesten:

De mijnen bevinden zich in het algemeen in eenen bloeijenden staat. Echter zijn er onder, welke daaromtrent in het bijzonder uitmunten. Die, welke op dit oogenblik het meest de aandacht trekt, is eene oude zilvermijn, welke de mijn van *Fresnillo* genaamd wordt, zich in den Staat van Zacatecas bevindt; en sedert omtrent voor rekening van genoemden Staat bewerkt wordt. Dezelve geeft tachtig staven zilver per week, en het erts, hetwelk men er van trekt, is zoo overvloedig, dat men geene gebouwen genoeg heeft om hetzelve te bewaren, zoo dat er veel van gestolen wordt; anders zoude de opbrengst ten minste honderd staven per week beloopen.

De opbrengst der mijnen in 1834 wordt geschat op zestien millioenen harde piasters, en indien men het kwikzilver tegen zeventig piasters de centenaar had kunnen bekomen, dan zoude de opbrengst wel twintig millioenen piasters bedragen hebben, doch de hooge prijs van het kwikzilver, welke afgewisseld heeft van 80 tot 115 harde piasters de centenaar, sedert het begin van het afgeloopen jaar tot nu toe, als wanneer men het te Mexico tegen laatstgenoemden prijs verkoopt, heeft belet, dat veel eigenaars al hun erts hebben doen bewerken. De hooge transport-kosten maken het kwikzilver natuurlijk nog duurder binnen 's lands, zoodat indien de prijzen zich zoo staande houden, vele mijnontginners verplicht zullen worden om minder erts te doen bewerken, hetgeen eene aanmerkelijke vermindering in de opbrengst van baar geld zal te weeg brengen.

— Chili geniet bij voortduring eene volmaakte rust, en alles doet onderstellen dat de verkiezingen voor het Presidentschap, welke dit jaar moeten plaats hebben, de rust niet zullen storen. Al de partijen welke het land verdeelden, houden zich thans stil en veroorloven alzoo het bestuur om, zonder tegenkanting, verbeteringen in het binnenlandsch beheer daar te stellen. — Reeds heeft men de belasting (*alcabala* genaamd) afgeschaft, welke alleen op de voortbrengselen van den landbouw drukte en welke 6 pCt. bedroeg van alles, wat van de eene plaats naar den andere vervoerd werd.

Deze belasting zal vervangen worden door eene geringe grondbelasting, welke voornamelijk op de rijken vellende, noodzakelijk eene verbetering zal te weeg brengen in den toestand der arme klassen. Het is waarschijnlijk, dat men zich daarbij niet zal bepalen, en dat het tiendregt, hetwelk zoo drukkend voor de landbewoners is, ook weldra zal verdwijnen.

— Er was te St. Kruis onlangs een oproer onder de manschappen van het garnizoen aldaar uitgebroken. Het bevel van dat garnizoen werd een geruimen tijd gevoerd door een kapitein die de krijgstucht onder de soldaten verzuimde te onderhouden, zoo dat zij zich aan dronkenschap en alle ongeregeldheden overgaven. De Gouverneur van St. Kruis zulks gewaar geworden zijnde, ontnam hem het bevel en liet hem door een ander kapitein vervangen. De nieuw aangestelde kommandant begon dadelijk de krijgstucht met alle gestrengheid onder de soldaten te herstellen, doch deze ontwond geworden zijnde met de krijgstucht, begonnen wederspanning te worden. Eens op een avond dat de kommandant van een gezelschap komende, de ronde in de kazerne ging doen, ontwaarde hij groote wanorder onder de soldaten in de kazerne. Hij riep voor den sergeant van de week, doch kreeg geen antwoord, daarop zag hij twee soldaten voor de deur van een der vertrekken voor onder-officieren staan, hij ging naar hen toe, doch zij verwijderden zich in der haast, hij klopte aan de deur en kreeg van den sergant ten antwoord dat hij daar in arrest was, de kapitein sloeg de deur met geweld open en de seargeant vertelde hem, dat de soldaten hem daar opgesloten, en gedwongen hadden een papier te onderteekenen; dat hij zich niet zoude verzetten tegen hetgeen zij mogten doen. De kapitein het onverwijld de hulp van de Schutterij en van de oorlogs brik, die daar lag, inroepen, waarop al de soldaten in arrest genomen werden.

Het garnizoen bestond uit ruim twee honderd man. De manschappen hadden het plan gevormd om het fort te overmeesteren en de oorlogs brik te veroveren, waarna zij de stad zouden geplunderd en zich aan boord van de brik gescheept hebben met bestemming naar de overkust. Vierentwintig der aanvoerders zijn aan boord van de brik gevangen gezet en de rest zullen door den krijgsraad teregt gesteld worden. De Schutterij deed intusschen de dienst van het garnizoen.

Wij hebben eenige Londensche Couranten gelezen tot de dagteekening van primo Julij. De belangrijkste berigten in dezelven zijn over de aangelegenheden van Spanje. De koningin is ontslagen van een geduchten vijand, Zumallacarreguy namelijk heeft zijn dood op het veld van eer gevonden. Dit had plaats op den 25 Junij, ten gevolge van eene wond, welke hij in het beleg van Bilbao bekomen heeft. Tot den 28 hield deze stad nog uit, na een bombardement van 12 dagen. Generaal Valdez zou op den 18 van Vittoria vertrekken om de Carlisten voor Bilbao aan te vallen en de stad te ontzetten, doch tot den 28 was hij er nog niet aangekomen, schoon de afstand slechts drie dagen was.

Generaal Erasto wordt genoemd als de opvolger van Zumalacarreguy; schoon eenige van gevoelen zijn, dat de Generaal Moreno, die uit Frankrijk ontkomen is, diens plaats zou vervangen.

Men zegt dat er eene overeenkomst geteekend is door den Hertog van Broglie en den Hertog de Frias, wegens het zenden van troepen uit Algiers naar Spanje, doch de voorwaarden van deze overeenkomst was nog niet openlijk bekend.

In het einde van Junij zouden twee stoombooten, ieder met 500 Engelschen uit Engeland naar St. Sebastiaan vertrekken; en tegen den 12 Julij zoude twee de expeditie zeilen.

De Prins Leopold wil niet gedogen dat zijne belgische onderdanen hun dierbaar leven aan eene vreemde zaak zullen opofferen en verbiedt het rekruteren voor den spaanschen dienst. De minister van oorlog, Baron Evans, heeft eene order uitgevaardigd, waarin hij het leger bekend maakt dat het gouvernement noch de ligting noch het vormen van een hulpkorps heeft geauthoriseerd, om buiten het rijk te dienen; de officieren zullen daarom zich onthouden van aanzoek-

te doen aan het departement van oorlog, om verlof te bekomen ten einde buiten lands te gaan dienen.

De graaf de Torreno is in plaats van Martinez de la Rosa ad-interim benoemd tot minister voor de buitenlandsche zaken.

Het huwelijk tusschen den Hertog van Nemours en de Koningin van Portugal is afgebroken, en de tijding daarvan heeft veel ongenoegen in Frankrijk en bijzonder aan het hof verwekt. Reeds bij het eerste huwelijk van Donna Maria hadden de kamers besloten om ieder prins uit de familie van Bourbon, van de lijst der kandidaten af te schrappen.

Op den 16 Junij heeft de Moniteur, de Parijsche Staats Courant, de wet over de betaling der 25 millioenen schadeloosstelling aan de Amerikanen met de bekrachtiging van den koning medegedeeld, bevattende de volgende clausule:

»De betaling van gemelde som kan niet plaats hebben, dan na dat het gouvernement voldoende uitleggingen der boodschap van den President dd. 2 December 1834, zal ontvangen hebben."

De Noord Amerikanen zeggen dat er volstrekt geene uitleggingen zullen gegeven worden. Dus moet men de uitkomst wachten.

Otto de I is als Koning van Griekenland gekroond geworden; doch hij is zeer onpopulair, om dat hij de roomsche godsdienst blijft behouden. Hij is eenparig door alle voorname Grieken aangezocht om de godsdienst van zijne natie te omhelsen; hij heeft hierop geantwoord dat hij de Grieksche godsdienst niet wil aannemen, doch hij belooft hun om zijne kinderen, indien hij dezelve mogt verwekken, in die godsdienst op te voeden. Wilde hij zich volkgemeenzaam maken, dan moest hij met eene dochter van Keizer Nikolaas trouwen en zijne kinderen in de godsdienst hunner moeder opvoeden.

De Grieken zijn nog niet vergeten de duizendjarige twist tusschen de Grieksche en Roomsche kerk en de intrigues die de Paussen en naderhand de Jezuiten hebben in het werk gesteld om de Grieken onder het pausselijk gezag te brengen. Ook hebben in den jongsten oorlog van de Grieken tegen de Turken de Roomsche mogendheden, vooral Oostenrijk, de Turken in de hand gewerkt; en het is een protestantsch staatsminister Canning, aan wie zij hunne vrijheid te danken hebben.

Men weet uit reisbeschrijvingen door Griekenland dat de haat der Grieken en Roomschen tegen elkander, veel grooter is dan die der Grieken tegen de Mahomedanen.

Gedurende het beleg van Bilbao door de Carlisten, bevond zich in die stad eene afdeeling artilleristen die congrevische vuurpijlen bestuurden. Deze vernielingswerktuigen hebben eene groote verwoesting onder de belegeraars veroorzaakt en hen het stormloopen belet toen er eene bres van vele voeten wijd in de muur der stad was geschoten. Toen men dacht dat de stad zou bezwijken, kwamen er twee honderd priesters met acht duizend boeren aantrekken om de burgers die door hen als godverzakers beschouwd werden, te plunderen.

In Catalonien zijn de Carlisten overal door de troepen der Koningin verslagen, zoo dat de opstand zich enkel maar tot de Baskische provintien uitstrekt.

In het begin des vorigen jaars verschenen in Spanje 98 nieuwsbladen in het licht, en met den aanvang des tegenwoordigen slechts 77. De gezamenlijke uitgaven voor deze 77 dagbladen worden geschat op 11,000,000 realen en de ontvangsten op 10,312,000 realen.

De Hardlooper Mensen Ernst, die den afstand tusschen Frankfort en Madras in 65 dagen denkt af te leggen, is den 28 Mei uit eerstgenoemde stad op reis gegaan, den weg nemende over Weenen, Hongarije, Konstantinopel, Tartarije en Calcuta.

Een blad papier, van de volgende buitengewone grootte, is vervaardigd te Colijton, in Devonshire. De lengte van hetzelve beloopt nagenoeg twee mijlen, zijnde 10.500 voeten lang en drie voeten zes duimen breed! Het gewigt daarvan beloopt slecht acht en negentig ponden en hetzelve is vervaardigd door J. Morgan Jr., in het korte tijdbestek van zeven uren, door middel van zijne gepatenteerde werktuigen.

De hoeveelheid der in Frankrijk door den druk openbaar gemaakte schriften is sedert het jaar 1812 aanmerkelijk toegenomen. In het jaar 1812 werden er namelijk 72 millioen vellen gedrukt; in het jaar 1822 omtrent 93 millioen, en in het jaar 1826 omtrent 144 millioen. Gemiddeld kan men aannemen, dat in Frankrijk, even als in Duitschland, op 6000 zielen één letterkundig voortbrengsel komt te staan; in Engeland is zulks van 1 op 10,000; in de Nederlanden 1 op 5000 en in Denemarken 1 op 7000.

VROUWELIJKE VINDINGRIJKHEID.

(Geheime Correspondentie.)

Eene jonge dame, kortelings ongelukkig gehuwd, verpligt aan haren achterdochtigen echtgenoot al de brieven, welke zij schreef te laten zien, rigtte den navolgenden aan eene vertrouwde vriendin:

Ik kan mij niet weerhouden, mijne zeer waarde vriendin, daar ik mij in mijnen echtestaat zoo gelukkig gevoele, in den trouwen boezem der innige vriendschap over te gieten de uwe toch sloeg altijd zoo eenstemmig met den mijnen) de vele en velerlei aandoeningen en gewaarwordingen, welke met het levendigst gevoel van streelend en innig genoegen opbruisen in mijn bijkans overstelpt hart. Mijn waarde echtgenoot is inderdaad een der beminnelijkste mannen ik ben nu omtrent zeven weken gehuwd, en heb steeds nog geen enkele reden gehad, om voor een oogenblik den stand te betreuren, die mijn lot besliste. Mijn man is in persoon en manieren juist het tegenbeeld van een leelijk, dwarsdrijvend, onhandelbaar, jaloersch wezen, dat zich alleen door dwang wil doen gehoorzamen. Eene vrouw, is zijn stelregel moet men behandelen als eene boezemvriendin, als eene vertrouwde; en geenszins als eene draadpop, of als eene nietswaardige huisslavinne. De vrouw, die hij koos, zij hem eene lieve gezellinne. Geen van beiden, zegt hij, behoort onvoorwaardelijk te gehoorzamen — maar elk van hen onderwerpe zich op zijne beurt. Eene oude ongehuwde moei, nabij de zeventig jaren, eene eerwaardige, beminnelijke, altijd vergenoegd dame, woont met ons in hetzelfde huis. Opregt gelijk de duive, en goeddoende aan velen, volgt ieder gaarne haar bevel — voorzigtig gelijk de slange, is zij sinds lang vermaard, als zoodanig, in de gansche nabuurschap, en geacht, naar verdiensten, bij rijk en arm, groot en klein Zoodat men te regt zeggen kan: hare werken volgen haar. Mijn echtgenoot bemint niets ter wereld meer en hartstogtelijker, dan zijne geliefde vrouw. Hij vleit mij inderdaad meer, dan het glas, dat het hoofd doet draaijen. Zijne dronkenschap (want zoo mag ik de overmaat zijner liefde wel noemen) doet mij dikwijls, ja dagelijks blozen, wegens de onwaardigheid van het voorwerp zijner min. Mogt ik de hulde waardig zijn van den man wiens naam ik thans voor altijd drage! Om u alles in één woord te zeggen, mijne waarde, en om het geheel te kroonen — mijn rige, aangebeden minnaar is voor in den liefderolsten en inschikkelijk echtgenoot teruggekeerd. — Vaar Wees gij zoo gelukkig, als ik onmog mij gelukkiger kan wenschen zoo rij zegend, als ik gelukkig ben! (*)

MARIA D...VARS, geb. EDELING.

(*) *Ten gelukke der schrijfster van dezen was haar echtgenoot minder geoefend dan hare vrien en gewisselijk ook dan onze lezers, die wel dra den sl des geheims zullen vinden.*

AAN EENEN WATERDRINKER.

Drinkt, verbleekte, levendood
Waterdrinker! Antipode!
Drinkt toch wijn!
Rood zult gij uw' wangen verwen,
Wijzer worden, later sterven-
G'lukkig zijn

Goden! U zij voor uw' gave,
Voor den wijn, dat hij ons lave,
Heete dank!
O hoe geurt hij, wij verbazen!
O hoe paarlt hij in de glazen!
Welk een drank!

Allen kommer, alle smarten
Doodt hij, en verblijdt de harten
Even zoo.
Dorstig zong reeds hem ten prijze
Alles dit de groote Wijze,
Salomo.

Ja, zoo moeten alle Wijzen,
Ja, zoo moet hem ieder prijzen,
Die hem drinkt!
Hij maakt niemand dof en duister.
Ziet, hoe hij daar in zijn' luister
Voor mij blinkt!

Zie eens, zegt de wijnrankhater,
Hoe in luister daar mijn water
Voor mij blinkt!
Alle nevels hem verstuiven,
Die, warsch van het sap der druiven,
Water drinkt.

Water! gij moogt altoos drinken;
Wie te kloek is wijn te drinken,
Drinke U vrij.
Water! 'k laat U nooit ondisschen,
Gij behoort slechts voor de visschen,
Niet voor mij

Ter Drukkerij van GEZUSTERS SERRES.